

Publicerad 2015-04-22 23:56 av Ewelina Mann

Aldrig berättas den igen, sagan du skrev om mig.

Jag andas liv genom min mun,
jag lever på minnen från dig.

Tårar rinner längst mina kinder,
jag ser allting i världen, som skulle ha varit du.

Jag gråter,
det som alltid varit du står stadigt kvar, men du är borta och kommer aldrig någonsin att leva här igen.

Dina ögon kommer aldrig någonsin att möta mig igen,
din mun har andats för sista gången.

Minnen från mig ligger begravda under blommor som jag lägger på marken ovanför dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ewelina Mann med Poeter.se id #34337 innehar upphovsrätten